

שינוי המבט על עצמו מהפך את הרגשתו

1. לח. יש שהרוח נופל בקטנות ואין האדם מוצא בנפשו נחת רוח, מפני מעוט המעשים הטובים שלו ומפני חשבון עונות ומעוט שקידת התורה, וצריך האדם להתאמץ בסוד המחשבה, וידע כי "המבין דבר מתוך דבר - מחשבה דיליה חשיב קמי קוב"ה מכל קרבנין ועלון", א"כ יש למחשבה קדושה וציורים שכליים עליונים כל סגולות הקרבנות וכל סגולות העבודות המעשיות השייכות להן, והוא הדין כל סגולות התורה המעשיות שבפה ודבור של גופי תורה המכוונים כנגד הקרבנות ונמשכים מהם, ויתחזק מאד במה שלפעמים יש שמעוט המעשים והלמודים בפועל בא לו רק מפני נטיתו הגדולה לרזא דמחשבה, ויכול להיות שהרבה חלקים מנפילותיו הם באים מפני שלא החשיב כראוי את יסוד מחשבתו. ע"כ יתאמץ יותר בבינה פנימית להבין, כי תקון העולם כולו ורפואת כל הנפשות כולן הכל תלוי ביסוד המחשבה, וירומם את מחשבתו עד כמה דאפשר לו ויתעלה לתשובה מאהבה פנימית, "אשרי העם יודעי תרועה ד' באור פניך יהלכון".

אדם לומד ומתעסק בדברים שבונים את אשיותו לטובה

2. אורות התורה ט, א'

כל אחד צריך לעסוק בעסק שלו, במה שיש לו ע"ז הכנה, וביחוד הדבר נוהג בעניני הלמוד,וצריך שיהיה אמיץ ולא יעזוב את מה שמכשיר ביחוד את רוחו.

3. אורות התורה ט, ג'

כשם שמנויה וגמורה היא, שאם רואה אדם, שהצלחתו היא ברוחניות התורה ובחכמת האמת, וקשה לו העיון ההלכתי, אז חיובו הפנימי הוא לקבוע את החלק היותר עקרי מזמנו לעיון ההוא המסתגל לרוחו, כמו כן אם רואה אדם שלמודו בסתרי תורה מקדש אותו, מעלה את רוחו ומקרבהו אל הקדושה בהרגשת לב ושכל פנימי, ומהלמוד הנגלה אינו רואה את הפרי הנחמד הזה, ולא עוד אלא שאינו מספיק לגרש ממנו את גסות הנטיות, שהוא מרגיש ברוחו, אז מופת גמור הוא שתקונו הוא בלמוד החלק הזה של אור התורה הפנימי של חכמת האמת. וכשירגיש בקרבו צחצוח וטהרה כזו, עד שגם הלמוד הנגלי יעודדהו במדרגת הקודש, יוכל להרבות גבולו יותר, עד שימלא את תפקידו יפה, וישוב עוד להתענג עוד בלמודי הרזים העליונים. לאכול ולשבעה ולמכסה עתיק. והכל לשם שמים בכונה טהורה. ולא בזה ענות עני.